

μηδὲ εἷς ὀνήιστος ἔστω Δημόκριτος 98 ἐν ὅς φιλή ξυνετοῦ κρέσσων ἀξυνέτων πάντων 3. Ὡς δηλωτικὸ τῆς ἐνότητος, in the sense of unity, Ἡράκλειτος 10 πάντων ἐν καὶ ἐξ ἐν ὅς πάντα 32 ἐν τὸ σοφὸν μῶνον λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνομα 41 ἐν τὸ σοφόν· ἐπίστασθαι γνώμην ὅτι ἐκυβέροντησε πάντα διὰ πάντων 50 οὐκ ἐμοῦ ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας ὁμολογεῖν σοφόν ἐστίν ἐν πάντα εἶναι 57 διδάσκαλος δὲ πλείστων Ἡσίοδος· τοῦτον ἐπίστανται πλεῖστα εἰδέναι, ὅστις ἡμέρην καὶ εὐφρόνην οὐκ ἐγίνωσκεν· ἔστι γὰρ ἐν 59 γναφείῳ ὁδὸς εὐθεῖα καὶ σκολιή . . . μία ἐστί, φησί, καὶ ἡ αὐτὴ 60 ὁδὸς ἄνω κάτω μία καὶ ὡυτὴ 89 τοῖς ἐγρηγορόσιν ἐν α καὶ κοινὸν κόσμον εἶναι 106 ὡς ἀγνοοῦντι φύσιν ἡμέρας ἀπάσης μίαν οὖσαν Ἀναξαγόρας 8 οὐ κεχώριται ἀλλήλων τὰ ἐν τῷ ἐν ἰ κόσμῳ Δημόκριτος 124 ἄνθρωποι εἷς ἔσται καὶ ἄνθρωπος πάντες 4. Σὲ ὄντολογικὴ ἀναφορά, ontological reference, Παρμενίδης 8.6 ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ πᾶν, ἐν, συνεχὲς Μέλισσος 5 εἰ μὴ ἐν εἶη, περανεῖ πρὸς ἄλλο 7(1) οὕτως οὖν αἰδιὸν ἐστὶ καὶ ἄπειρον καὶ ἐν καὶ ὅμοιον πᾶν 7(2) εἰ γὰρ τι τούτων πάσχοι, οὐκ ἂν ἔτι ἐν εἶη 8(1) ἐν μόνον ἔστιν 8(2) ἐγὼ φημι τὸ ἐν εἶναι 8(6) εἰ πολλὰ εἶη, τοιαῦτα χορὴ εἶναι, οἷόν περ τὸ ἐν 9 εἰ μὲν οὖν εἶη, δεῖ αὐτὸ ἐν εἶναι· ἐν δ' ἐὼν δεῖ αὐτὸ σῶμα μὴ ἔχειν. εἰ δὲ ἔχοι πάχος, ἔχοι ἂν μόρια, καὶ οὐκέτι ἐν εἶη 5. Σὲ κοσμολογικὴ ἀναφορά, cosmological reference, Ἐμπεδοκλῆς 17.1-2, 17.16-17 τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἡβήθη μόνον εἶναι ἐκ πλεόνων, τοτὲ δ' αὖ διέφνυ πλεόν' ἐξ ἐν ὅς εἶναι 17.7 ἄλλοτε μὲν Φιλότῃτι συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα 17.9-10, 26.8-9 οὕτως ἦ μὲν ἐν ἐκ πλεόνων μεμάθηκε φύεσθαι ἡδὲ πάλιν διαφύοντος ἐν ὅς πλεόν' ἐκτελέθουσι 20.2 ἄλλοτε μὲν Φιλότῃτι συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα γνῖα, τὰ σῶμα λέλογχε 26.5-7 συνερχόμεν' εἰς ἐν α κόσμον . . . εἰσόκεν εἰς ἐν συμφύοντα 35.5 ἐν τῇ δὴ τάδε πάντα συνέρχεται ἐν μόνον εἶναι 6. Ὡς ἀρχὴ τῶν Πυθαγορείων, principle of the Pythagoreans, Φιλόλαος 8 οὐ γὰρ ἐν ἀρχὰ πάντων; 7 τὸ πρῶτον ἁρμοσθέν, τὸ ἐν, ἐν τῷ μέσῳ τᾷσ σφαίρας ἐστία καλεῖται Πυθαγόρειοι 5 ἐν καὶ πλῆθος.

**εἰσδέχεσθαι.** Εἰσδέχομαι/χωράω, admit/contain, Μέλισσος 7(9)

χωρεῖ τι ἢ εἰσδέχεται . . . μήτε χωρεῖ μήτε εἰσδέχεται. Πρβλ. χωρεῖν.

**εἰσκρίνεσθαι.** Εἰσέρχομαι/εἰσδύω, enter/penetrate, Δημόκριτος A 126 a (DK II 113,2) ἤδε γὰρ εἰσκρίνεται καὶ ἐνρεῖ. Πρβλ. ἐγκαταβυσσοῦσθαι, παραδύεσθαι.

**εἰσόκε(ν).** Ἔως ὅτου, until, Ἐμπεδοκλῆς 26.7 εἰσόκεν ἐν συμφύντα τὸ πᾶν ὑπένερχε γένηται 100.14 εἰσόκε ἀποστεγάσῃ πυκινὸν ῥόον 100.20 εἰσόκε χειρὶ μεθῇ.

**εἰσορᾶν** (τύπ. ἔσορᾶν). Βλέπω/ἀντιλαμβάνομαι, see/perceive, Ἐμπεδοκλῆς 38 ἐξ ὧν δῆλ' ἐγένοντο τὰ νῦν ἐσορῶμεν ἅπαντα 136 οὐκ ἐσορᾶτε ἀλλήλους δάπτοντες. || **εἰσοράασθαι.** Ξενοφάνης 36 ὁππόσα δὴ θνητοῖσι πεφήνασιν εἰσοράασθαι. Πρβλ. ὁρᾶν, ἐνορᾶν, θεᾶσθαι, θεωρεῖν.

**εἶσω** (τύπ. ἔσω, ἀντίθ. ἔξω, ἐκτός, ἔκτοθι). Μέσα/πρὸς τὰ μέσα, within/into, Ἐμπεδοκλῆς 5 στεγάσαι φρενὸς ἔλλοπος εἶσω 75 τῶν δ' ὅσ' ἔσω μὲν πυκνά, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγε 100.18 αἰθὴρ δ' ἐκτός ἔσω λελημένος ὄμβρον ἐρύκει Διογένης 6.2 ἑτέρα δὲ εἶσω τοῦ μηροῦ 6.31 καὶ αὗται (sc. αἱ φλέβες) τείνουσι διὰ τῶν σφαγῶν εἶσω.

**ἕκαστος.** Ὁ καθένας/κάθε, each one/each, Παρμενίδης 16.1 ὥς γὰρ ἕκαστος ἔχει κρασιν μελέων πολυπλάγκτων, τὼς νοὸς ἀνθρώποισι παρίσταται Ἐμπεδοκλῆς 2.3-6 ὅτω προσέκυρσεν ἕκαστος 110.5 αὐτὰ γὰρ αὔξει ταῦτ' εἰς ἧθος ἕκαστον, ὅπη φύσις ἐστὶν ἐκάστω Φιλόλαος 11.14 σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἐκάστων Δημόκριτος 7 ἀλλ' ἐπιρυσμὶν ἐκάστοισιν ἢ δόξιν 243 ἐν δὲ ἐκάστη ἀποτυχίῃ 245.2 ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην 287 ἀπορίῃ ξυνή τῆς ἐκάστου χαλεπωτέρῃ. || Δημόκριτος 259.6 ἀπείργει δὲ ἱερὰ ἐκάστοισι ἐπιχώρια. || **ἕκαστον.** Τὸ κάθε ὄν, each thing, Ἡράκλειτος 1.6 κατὰ φύσιν διαιρέων ἕκαστον 67 ὀνομάζεται καθ' ἡδονὴν ἐκάστων Παρμενίδης 19 τοῖς δ' ὄνομ' ἀνθρώποι κατέθεντ' ἐπίσημον ἐκάστω Ζήνων 1.2 ἀνάγκη ἕκαστον μέγεθός τι ἔχειν Μελισσος 8(2) εἶναι χρή ἕκαστον τοιοῦτο . . . ἀλλὰ αἰεὶ εἶναι